Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

DIREKTIVA SVETA 1999/32/ES

z dne 26. aprila 1999

o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS

(UL L 121, 11.5.1999, str. 13)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003
►M2	Direktiva 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005	L 191	59	22.7.2005
►M3	Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009	L 87	109	31.3.2009
►M4	Direktiva 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009	L 140	88	5.6.2009
►M5	Direktiva 2012/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012	L 327	1	27.11.2012

▼B

DIREKTIVA SVETA 1999/32/ES

z dne 26. aprila 1999

o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 189c Pogodbe ([3]),

(1) ker so cilji in načela okoljske politike Skupnosti, kot so na podlagi načel, vsebovanih v členu 130r Pogodbe, določeni v programih varstva okolja in zlasti v Petem programu varstva okolja ([4]), usmerjeni zlasti k zagotavljanju učinkovitega varstva vseh ljudi pred znanimi tveganji zaradi emisij žveplovega dioksida in k varovanju okolja, tako da se preprečuje odlaganje žvepla, ki presega kritične obremenitve in ravni;

(2) ker člen 129 Pogodbe določa, da morajo zahteve za zdravje ljudi biti sestavni del drugih politik Skupnosti; ker člen 3(o) Pogodbe določa, da naj bi dejavnosti Skupnosti prispevale k doseganju visoke ravni zdravstvenega varstva;

(3) ker emisije žveplovega dioksida pomembno prispevajo k problemu zakisljevanja v Skupnosti; ker ima žveplov dioksid tudi neposreden učinek na zdravje ljudi in okolje;

(4) ker zakisljevanje in žveplov dioksid v zraku poškodujeta občutljive ekosisteme, zmanjšata biotsko raznovrstnost in rekreacijsko vrednost ter škodljivo učinkujeta na poljedelsko proizvodnjo in rast gozdov; ker lahko kisli dež v mestih povzroči pomembno škodo na zgradbah in arhitekturni dediščini; ker ima lahko onesnaženje z žveplovim dioksidom pomemben učinek na zdravje ljudi, zlasti pri tistih delih prebivalstva, ki trpijo zaradi bolezni dihal;

(5) ker je zakisljevanje čezmejni pojav, ki ga je treba reševati na ravni Skupnosti ter na nacionalni ali lokalni ravni;

(6) ker emisije žveplovega dioksida prispevajo k nastanku trdnih delcev v zraku;

([1]) UL C 190, 21.6.1997, str. 9 in UL C 259, 18.8.1998, str. 5.
([2]) UL C 355, 21.11.1997, str. 1.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. maja 1998 (UL C 167, 1.6.1998, str. 111), Skupno stališče Sveta z dne 6. oktobra 1998 (UL C 364, 25.11.1998, str. 20) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. februarja 1999 (še ni objavljen v Uradnem listu).
([4]) UL C 138, 17.5.1993, str. 5.

▼B

(7) ker so Skupnost in posamezne države članice pogodbenice Konvencije UN-ECE o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja; ker drugi Protokol UN-ECE o čezmejnem onesnaževanju z žveplovim dioksidom predvideva, da naj bi pogodbenice zmanjšale emisije žveplovega dioksida skladno s 30 % ali večjim zmanjšanjem, določenim v prvem protokolu in ker drugi protokol UN-ECE temelji na predpostavki, da se bodo na nekaterih občutljivih območjih kritične obremenitve in ravni še naprej presegale; ker bodo nadaljnji ukrepi za zmanjšanje emisij žveplovega dioksida še naprej potrebni, če naj bi se upoštevali cilji Petega programa varstva okolja; ker naj bi pogodbenice torej še nadalje znatno zmanjševale emisije žveplovega dioksida;

(8) ker je že desetletja znano, da je žveplo, ki se v majhnih količinah naravno pojavlja v nafti in premogu, prevladujoči vir emisij žveplovega dioksida, ki so eden od glavnih razlogov za „kisli dež“ in eden od glavnih vzrokov onesnaženosti zraka v mnogih urbanih in industrijskih območjih;

(9) ker je Komisija nedavno objavila sporočilo o gospodarni strategiji boja proti zakisljevanju v Skupnosti; ker je bil nadzor nad emisijami žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva opredeljen kot sestavni del te gospodarne strategije; ker Skupnost priznava potrebo po ukrepih v zvezi z vsemi drugimi vrstami goriva;

(10) ker so študije pokazale, da bodo koristi zaradi zmanjševanja emisij žvepla z zniževanjem vsebnosti žvepla v gorivu mnogokrat precej večje od ocenjenih stroškov za industrijo iz te direktive in ker je tehnologija za zniževanje ravni žvepla v tekočem gorivu na voljo in dobro uveljavljena;

(11) ker se skladno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 3b Pogodbe cilj, zmanjšati emisije žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva, ne more učinkovito doseči, če države članice delujejo vsaka posebej; ker neusklajeno delovanje ne zagotavlja doseganja željenega cilja, je potencialno protiproduktivno, njegova posledica pa bo precejšnja negotovost na trgu z zadevnimi vrstami goriva; ker je torej glede na potrebo po zmanjšanju emisij žveplovega dioksida v celotni Skupnosti bolj učinkovito ukrepati na ravni Skupnosti; ker se ta direktiva omejuje na minimalne zahteve, ki so potrebne za doseganje željenega cilja;

(12) ker je bila v Direktivi Sveta 93/12/ES z dne 23. marca 1993 o vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih ([1]) Komisija zaprošena, da predloži Svetu predlog, ki predpisuje nižje mejne vrednosti za vsebnost žvepla v plinskem olju in nove mejne vrednosti za letalsko gorivo na kerozinski osnovi; ker bi bilo na podlagi študij gospodarnosti primerno določiti mejne vrednosti za

([1]) UL L 74, 27.3.1993, str. 81.

▼B

vsebnost žvepla v drugih vrstah tekočega goriva, zlasti v težkem kurilnem olju, ladijskem kurilnem olju, plinskem olju za plovila in plinskem olju;

(13) ker naj bi skladno s členom 130t Pogodbe ta direktiva ne preprečevala kateri oli državi članici, da ohrani ali uvede strožje varstvene ukrepe; ker morajo biti taki ukrepi združljivi s Pogodbo in ker naj bi o tem uradno obvestili Komisijo;

(14) ker naj bi države članice pred uvedbo novih, strožjih varstvenih ukrepov uradno obvestile Komisijo o osnutkih teh ukrepov skladno z Direktivo Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi postopka zagotavljanja informacij na področju tehničnih standardov in predpisov ([1]);

(15) ker je glede na mejno vrednost vsebnosti žvepla v težkem kurilnem olju primerno, da se predvidijo odstopanja v državah članicah in regijah, kjer to dopuščajo razmere v okolju;

(16) ker je glede na mejno vrednost vsebnosti žvepla v težkem kurilnem olju primerno tudi, da se predvidijo odstopanja za njegovo uporabo v kurilnih napravah, ki upoštevajo mejne vrednosti emisij iz Direktive Sveta 88/609/EGS z dne 24. novembra 1988 ([2]) o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav; ker je glede na bližnji pregled Direktive 88/609/EGS morda potrebno pregledati in, če je to primerno, popraviti nekatere določbe te direktive;

(17) ker naj bi za kurilne naprave v rafinerijah, ki ne sodijo v področje člena 3(3)(i)(c) te direktive, povprečje emisij žveplovega dioksida iz takih naprav, ne presegalo mejnih vrednosti iz Direktive 88/609/EGS ali iz katere koli prihodnje spremembe te direktive; ker naj bi pri uporabi te direktive države članice upoštevale, da zamenjava z gorivom, ki ni gorivo iz člena 2, ne sme povzročiti povečanih emisij onesnaževal, ki povzročajo zakisljevanje;

(18) ker je bila na podlagi Direktive 93/12/EGS že določena mejna vrednost 0,2 % za vsebnost žvepla v plinskem olju; ker naj bi se do 1. januarja 2008 ta mejna vrednost zmanjšala na 0,1 %;

(19) ker je bilo skladno z Aktom o pristopu iz leta 1994 Avstriji in Finski odobreno odstopanje za dobo štirih let od datuma pristopa v zvezi z določbami iz Direktive 93/12/EGS o vsebnosti žvepla v plinskem olju;

(20) ker lahko mejni vrednosti 0,2 % (od leta 2000) in 0,1 % (od leta 2008) za vsebnost žvepla v plinskem olju, namenjenem uporabi na morskih ladjah, predstavljata tehnični in ekonomski problem

([1]) UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 96/139/ES (UL L 32, 10.2.1996, str. 31).

([2]) UL L 336, 7.12.1988, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/66/ES (UL L 337, 24.12.1994, str. 83).

▼B

za Grčijo na njenem celotnem ozemlju, Španijo v zvezi s Kanarskimi otoki, Francijo v zvezi z njenimi čezmorskimi departmaji in Portugalsko v zvezi z Madeiro in Azori; ker naj bi odstopanje za Grčijo, Kanarske otoke, francoske čezmorske departmaje ter Madeiro in Azore ne imelo negativnih učinkov na trg s plinskim oljem, namenjenim za uporabo v pomorstvu, in ker naj bi izvoz plinskega olja za uporabo v pomorstvu iz Grčije, Kanarskih otokov, francoskih čezmorskih departmajev ter Madeire in Azorov v druge države članice zadovoljil veljavne zahteve v državah članicah uvoznicah; ker naj bi se Grčiji, Kanarskim otokom, francoskim čezmorskim departmajem ter Madeiri in Azorom torej zagotovilo odstopanje od mejnih vrednosti utežne vsebnosti žvepla v plinskem olju, uporabljenem v pomorstvu;

(21) ker emisije žvepla iz ladijskega prometa zaradi sežiganja ladijskega goriva z visoko vsebnostjo žvepla prispevajo k onesnaževanju z žveplovim dioksidom in problemom zakisljevanja; ker bo na nadaljnjih in prihodnjih pogajanjih o Konvenciji MARPOL v okviru Mednarodne pomorske organizacije (MPO) Skupnost zagovarjala učinkovitejše varovanje območij, ki so občutljiva na emisije SO_x, in zmanjšanje običajne mejne vrednosti za ladijsko kurilno olje (od sedanjih 4,5 %); ker naj bi se nadaljevala prizadevanja Skupnosti za razglasitev Severnega morja/Kanala za posebno nadzorno območje nizkih emisij SO_x;

(22) ker so potrebne podrobnejše raziskave učinkov zakisljevanja na ekosisteme in človekovo telo; ker Skupnost podpira take raziskave na podlagi Petega okvirnega raziskovalnega programa ([1]);

(23) ker lahko Komisija v primeru motenj oskrbe s surovo nafto, naftnimi proizvodi ali drugimi ogljikovodiki odobri vlogo za višjo mejno vrednost na ozemlju države članice;

(24) ker naj bi države članice izdelale ustrezne mehanizme za spremljanje skladnosti z določbami te direktive; ker naj bi se poročila o vsebnosti žvepla v tekočem gorivu predložila Komisiji;

(25) ker bo zaradi jasnosti treba spremeniti Direktivo 93/12/EGS,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. Namen te direktive je zmanjšati emisije žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva, in tako zmanjšati škodljive učinke takih emisij na človeka in okolje.

([1]) UL L 26, 1.2.1999, str. 1.

▼M2

2. Zmanjšanje emisij žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst naftnega tekočega goriva, se doseže, če se kot pogoj za uporabo takega goriva na ozemlju držav članic, v teritorialnem morju in izključnih ekonomskih conah ali conah nadzora onesnaževanja uvedejo mejne vrednosti za vsebnost žvepla v njih.

Omejitve glede vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah naftnega tekočega goriva, ki so določene v tej direktivi, se ne uporabljajo za:

(a) goriva, namenjena za raziskave in testiranje;

(b) goriva, namenjena za predelavo pred končnim sežigom;

(c) goriva, ki se predelajo v rafinerijah;

(d) goriva, ki se uporabljajo in dajejo na trgu v najbolj oddaljenih regijah Skupnosti, če zadevne države članice zagotovijo, da se v teh regijah:

— upoštevajo standardi kakovosti zraka,

— ne uporablja težko kurilno olje, katerega vsebnost žvepla presega 3 % mase;

(e) goriva, ki jih uporabljajo vojne ladje in druga plovila v vojaški službi. Vendar pa si vsaka država članica s sprejetjem ustreznih ukrepov, ki ne ogrožajo delovanja ali operativnih zmogljivosti takih ladij, prizadeva zagotoviti, da te ladje v mejah razumnega in izvedljivega ravnajo v skladu s to direktivo;

(f) katero koli rabo goriva na plovilu, ki je potrebna za zagotovitev varnosti ladje ali za reševanje življenja na morju;

(g) katero koli rabo goriva na ladji, ki je potrebna zaradi škode, nastale njej ali njeni opremi, če se po nastanku škode sprejmejo vsi razumni ukrepi za preprečitev ali zmanjšanje presežnih emisij in če so bili ukrepi za odpravo škode sprejeti, kakor hitro je bilo mogoče. To ne velja, če je lastnik ali poveljnik ladje škodo povzročil naklepno ali iz hude malomarnosti;

▼M5

(h) brez poseganja v člen 3a goriva, ki se uporabljajo na plovilih, ki uporabljajo metode za zmanjšanje emisij v skladu s členoma 4c in 4e.

▼B

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi:

▼M5

1. *težko kurilno olje pomeni:*

— katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, ki sodi pod oznake KN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39, ali

▼M5

— katero koli naftno tekoče gorivo, razen plinskega olja, kot je opredeljeno v točkah 2 in 3, ki zaradi svojih destilacijskih mej sodi v razred težkih olj, namenjenih za uporabo kot gorivo, in pri katerem manj kot 65 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C po metodi ASTM D86. Če se destilacija ne more določiti z metodo ASTM D86, se naftni proizvod prav tako razvrsti v razred težkega kurilnega olja;

2. *plinsko olje pomeni:*

— katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, ki sodi pod oznake KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 ali 2710 20 19, ali

— katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, pri katerem manj kot 65 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C in pri katerem vsaj 85 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 350 °C po metodi ASTM D86.

Dizelsko gorivo, kot je določeno v točki 2 člena 2 Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ([1]), je izključeno iz te opredelitve. Iz te opredelitve je izključeno tudi gorivo za nepremične stroje in naprave ter kmetijske traktorje;

▼M4

3. *gorivo za plovila* je katero koli naftno tekoče gorivo, namenjeno za uporabo ali v uporabi na plovilih, vključno z gorivi, ki so opredeljena v ISO 8217. To gorivo vključuje vsako naftno tekoče gorivo, ki se uporablja na plovilih za celinske plovne poti ali plovilih za rekreacijo, opredeljenih v Direktivi 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalcem iz motorjev z notranjim izgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo ([2]), in Direktivi 94/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo ([3]), kadar se takšna plovila uporabljajo na morju;

▼M5

3a. *dizelsko olje za plovila* pomeni vsako gorivo za plovila, kakor je opredeljeno za stopnje DMB iz tabele I ISO 8217, razen sklicev na vsebnost žvepla;

3b. *plinsko olje za plovila* pomeni vsako gorivo za plovila, kakor je opredeljeno za stopnje DMX, DMA in DMZ iz tabele I ISO 8217, razen sklicev na vsebnost žvepla;

([1]) UL L 350, 28.12.1998, str. 58.
([2]) UL L 59, 27.2.1998, str. 1.
([3]) UL L 164, 30.6.1994, str. 15.

▼M2

3c. *MARPOL pomeni* Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja z ladij iz leta 1973, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1978 h Konvenciji;

3d. *Priloga VI k MARPOL pomeni* prilogo z naslovom „Pravila za preprečevanje onesnaževanja zraka z ladij“, ki je bila s Protokolom iz leta 1997 dodana h Konvenciji MARPOL;

3e. *območja nadzora nad emisijami SOx* pomenijo morska območja, ki jih je kot taka opredelila MPO v skladu s Prilogo VI k MARPOL;

3f. *potniške ladje* pomenijo ladje, ki prevažajo več kot 12 potnikov, pri čemer je potnik vsaka oseba, razen:

(i) poveljnika ladje in članov posadke ali drugih oseb, ki so na kakršni koli podlagi na krovu zaposleni ali najeti v zvezi z obratovanjem ladje; in

(ii) otrok, mlajših od enega leta;

3g. *linijski prevozi* pomenijo zaporedje plovb ladje med dvema ali več istimi pristanišči ali zaporedje plovb iz istega pristanišča in vanj brez vmesnih postankov:

(i) v skladu z objavljenim voznim redom; ali

(ii) ki so tako redne ali pogoste, da imajo prepoznaven vozni red;

3h. *vojna ladja* pomeni ladjo, ki pripada oboroženim silam države in nosi zunanja znamenja, po katerih se prepozna njeno državljanstvo, je pod poveljstvom od vlade ustrezno pooblaščenega častnika, čigar ime se nahaja na ustreznem seznamu častnikov, in za katere posadko velja običajna vojaška disciplina;

3i. *zasidrane ladje* pomenijo ladje, ki so varno pritrjene ali zasidrane v pristanišču Skupnosti med natovarjanjem, iztovarjanjem ali oskrbo, vključno s časom, ko ni pretovarjanja;

▼M4

_____

▼M2

3k. *dajanje na trg* pomeni odplačno ali neodplačno dobavo ali dajanje na voljo goriva za plovila za sežiganje na krovu tretjim osebam, kjer koli znotraj jurisdikcije držav članic. Izključeni sta dobava in dajanje na voljo goriva za plovila za namene izvoza v rezervoarjih za tovor;

3l. *najbolj oddaljene regije* pomenijo francoske čezmorske departmaje, Azore, Madeiro in Kanarske otoke, kot je določeno v členu 299 Pogodbe;

▼M5

3m. *metoda za zmanjšanje emisij* pomeni vsako opremo, material, napravo ali aparat, ki se vgradi v ladjo, ali drug postopek, alternativna olja ali metodo za doseganje skladnosti, ki se pri ladijskem gorivu z nizko vsebnostjo žvepla uporablja kot alternativa za doseganje zahtev iz te direktive, ter ki jo je mogoče preveriti, količinsko opredeliti in izvršiti;

▼B

4. *metoda ASTM pomeni* metode Ameriškega združenja za testiranje in materiale, ki so bile objavljene v standardnih opredelitvah in specifikacijah naftnih proizvodov in maziv leta 1976;

5. *kurilna naprava pomeni* vsako tehnično napravo, v kateri se uporablja z zgorevanjem goriv pridobljena toplota.

▼M2

_____

Člen 3

Največja vsebnost žvepla v težkem kurilnem olju

▼M5

1. Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne uporabljajo težka kurilna olja z vsebnostjo žvepla več kot 1 % mase.

2. Do 31. decembra 2015 se pod pogojem, da pristojni organi emisije ustrezno spremljajo, odstavek 1 ne uporablja za težka kurilna olja, ki se sežigajo:

(a) v kurilnih napravah, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ([1]), za katere velja člen 4(1) ali (2) ali člen 4(3)(a) navedene direktive ter katerih mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida ustrezajo vrednostim za te naprave iz navedene direktive;

(b) v kurilnih napravah, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2001/80/ES, za katere veljata člena 4(3)(b) in 4(6) navedene direktive ter katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

(c) v kurilnih napravah, ki ne spadajo pod točko (a) ali (b) in katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

(d) v rafinerijah, katerih mesečno povprečje emisij žveplovega dioksida iz vseh naprav v rafineriji, razen naprav, ki spadajo pod točki (a) in (b), plinskih turbin in plinskih motorjev, ne glede na uporabljeno vrsto goriva ali kombinacijo goriv pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presega 1 700 mg/Nm^3.

3. Od 1. januarja 2016 se pod pogojem, da pristojni organi emisije ustrezno spremljajo, odstavek 1 ne uporablja za težka kurilna olja, ki se sežigajo:

(a) v kurilnih napravah, ki spadajo v področje uporabe poglavja III Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) in katerih mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida ustrezajo vrednostim za te naprave iz Priloge V k navedeni direktivi, ali – kadar se v skladu z navedeno direktivo navedene mejne vrednosti emisij ne uporabljajo – katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

([1]) UL L 309, 27.11.2001, str. 1.
([2]) UL L 334, 17.12.2010, str. 17.

▼M5

(b) v kurilnih napravah, ki ne spadajo pod točko (a) in katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

(c) v rafinerijah, katerih mesečno povprečje emisij žveplovega dioksida iz vseh naprav v rafineriji, razen naprav, ki spadajo pod točko (a), plinskih turbin in plinskih motorjev, ne glede na uporabljeno vrsto goriva ali kombinacijo goriv pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presega 1 700 mg/Nm^3.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da kurilne naprave, v katerih se sežiga težko kurilno olje z vsebnostjo žvepla, večjo od vsebnosti iz odstavka 1, ne obratujejo brez dovoljenja pristojnega organa, v katerem so določene mejne vrednosti emisij.

_____

Člen 3a

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila

Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne uporabljajo goriva za plovila z vsebnostjo žvepla več kot 3,50 % mase, razen če so namenjena uporabi na ladjah, ki uporabljajo metode za zmanjšanje emisij iz člena 4c v zaprtih sistemih.

▼B

Člen 4

Največja vsebnost žvepla v plinskem olju

▼M5

1. Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne uporablja plinsko olje z vsebnostjo več kot 0,10 % mase.

▼M2

_____

_____

Člen 4a

▼M5

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo v teritorialnem morju, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem v državah članicah, vključno z območji nadzora nad emisijami SOx, ter na potniških ladjah v rednem prometu, ki plujejo v pristanišča Unije ali iz njih

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v območjih njihovega teritorialnega morja, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem, ki spadajo v območja nadzora nad emisijami SOx, ne uporabljajo goriva za plovila, katerih vsebnost žvepla presega:

(a) 1,00 % do 31. decembra 2014;

(b) 0,10 % od 1. januarja 2015 dalje.

▼M5

Ta odstavek velja za vsa plovila ne glede na zastavo, pod katero plujejo, tudi za plovila, ki so potovanje začela zunaj Unije. Komisija ustrezno upošteva vse prihodnje spremembe glede zahtev iz Priloge VI k MARPOL, ki se nanašajo na območja nadzora nad emisijami SOx, po potrebi pa nemudoma vloži predloge za ustrezno spremembo te direktive.

1a. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v območjih njihovega teritorialnega morja, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem ne uporabljajo goriva za plovila, katerih vsebnost žvepla presega:

(a) 3,50 % od 18. junija 2014;

(b) 0,50 % od 1. januarja 2020.

Brez poseganja v odstavka 1 in 4 tega člena ter člen 4b se ta odstavek uporablja za vsa plovila ne glede na zastavo, pod katero plujejo, tudi za plovila, ki so potovanje začela zunaj Unije.

▼M2

2. Datumi začetka uporabe odstavka 1 so naslednji:

(a) za območje Baltika iz pravila 14(3)(a) iz Priloge VI k MARPOL: 11. avgust 2006;

(b) za Severno morje:

— 12 mesecev po začetku veljavnosti razglasitve MPO v skladu z ustaljenimi postopki, ali

— 11. avgust 2007,

kar koli nastopi prej;

(c) za vsa druga morska območja, vključno s pristanišči, ki jih MPO naknadno razglasi za območja nadzora nad emisijami SOx v skladu s Pravilom 14(3)(b) iz Priloge VI k MARPOL: 12 mesecev po začetku veljavnosti te razglasitve.

3. Države članice so odgovorne za izvrševanje odstavka 1 vsaj na:

— plovilih, ki plujejo pod njihovimi zastavami, in

— v primeru držav članic, ki mejijo na območja nadzora nad emisijami SOx, plovilih, ki plujejo pod katero koli zastavo, ko so ta plovila v njihovih pristaniščih.

Države članice lahko glede drugih plovil sprejmejo dodatne izvršilne ukrepe v skladu z mednarodnim pomorskim pravom.

▼M5

4. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v njihovem teritorialnem morju, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem, ki ne spadajo v območja nadzora nad emisijami SOx iz potniških ladij v rednem prometu, ki plujejo v pristanišča Unije ali iz njih, ne uporabljajo goriva za plovila, katerih vsebnost žvepla pred 1. januarjem 2020 presega 1,50 % mase.

Države članice so odgovorne za izvrševanje te zahteve vsaj na plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo in na plovilih, ki plujejo pod katero koli zastavo, dokler so v njihovih pristaniščih.

5. Države članice zahtevajo pravilno izpolnjevanje ladijskih dnevnikov, tudi pri menjavi goriva.

▼M5

5a. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da bodo na voljo goriva za plovila, ki so skladna s to direktivo, ter obvestijo Komisijo o razpoložljivosti tovrstnih goriv za plovila v svojih pristaniščih in na svojih terminalih.

5b. Če država članica ugotovi, da ladja ni skladna s standardi za goriva za plovila, ki so skladna s to direktivo, imajo pristojni organi države članice pravico od ladje zahtevati, da:

(a) predloži evidenco izvedenih ukrepov, s katerimi je poskušala doseči skladnost, ter

(b) predloži dokaze, da je skušala kupiti gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, v skladu s svojim načrtom plovbe in, če ni bilo na voljo, kjer je bilo načrtovano, da je poskusila poiskati alternativne vire za to gorivo za plovila in da kljub prizadevanjem po najboljših močeh, da bi našla gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, tega ni bilo mogoče kupiti.

Od ladje se ne zahteva, da bi odstopala od načrtovane plovbe, ali da bi zaradi namena doseči skladnost neupravičeno odložila plovbo.

Če ladja zagotovi informacije, določene v prvem pododstavku, zadevna država članica pri določanju primernega ukrepa, vključno z neizvajanjem ukrepov nadzora, upošteva vse okoliščine in predložene dokaze.

Če ladja ne more kupiti goriva za plovilo, ki je skladno s to direktivo, o tem obvesti svojo državo zastave in pristojni organ zadevnega namembnega pristanišča.

Država članica pristanišča obvesti Komisijo, kadar ladja predloži dokaze, da gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, ni razpoložljivo.

6. Države članice v skladu s pravilom 18 Priloge VI k MARPOL:

(a) vodijo objavljen register lokalnih dobaviteljev goriv za plovila;

(b) zagotovijo, da vsebnost žvepla v vseh gorivih za plovila, ki se prodajajo na njihovem ozemlju, dobavitelj zabeleži na dobavnici, ki jo spremlja zapečaten vzorec s podpisom predstavnika namembne ladje;

(c) ukrepajo proti dobaviteljem goriv za plovila, za katere je bilo ugotovljeno, da dobavljajo gorivo, ki ne ustreza podatkom na dobavnici;

(d) zagotovijo, da se sprejmejo ukrepi, s katerimi se zagotovi, da se vsa neskladna goriva za plovila uskladijo.

7. Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne dajejo na trg ladijska dizelska olja, katerih vsebnost žvepla presega 1,50 % mase.

▼M5

_____

Člen 4b

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo na ladjah, zasidranih v pristaniščih Unije

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da v pristaniščih Unije zasidrane ladje ne uporabljajo goriv za plovila z vsebnostjo žvepla več kot 0,10 % mase pri tem, da posadki omogočijo dovolj časa, da čim prej po zasidranju in čim pozneje pred odhodom opravi potrebno zamenjavo goriva.

Države članice zahtevajo, da se čas vsake zamenjave goriva zabeleži v ladijskih dnevnikih.

2. Odstavek 1 se ne uporablja:

(a) za ladje, ki nameravajo glede na objavljeni vozni red ostati zasidrane manj kot dve uri;

(b) za ladje, ki po zasidranju izključijo vse motorje in uporabljajo električno energijo z obale.

3. Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne dajejo na trg plinska olja za plovila, katerih vsebnost žvepla presega 0,10 % mase.

Člen 4c

Metode za zmanjšanje emisij

1. Države članice v svojih pristaniščih, teritorialnem morju, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem omogočijo uporabo metod za zmanjšanje emisij na ladjah ne glede na zastavo, pod katero plujejo, in sicer kot alternativno možnost uporabi goriv za plovila, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 4a in 4b, ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 tega člena.

2. Ladje, ki uporabljajo metode za zmanjšanje emisij iz odstavka 1, dosegajo zmanjšanje emisij žveplovega dioksida, ki je enakovredno zmanjšanju, ki bi se doseglo z uporabo goriv za plovila, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 4a in 4b. Enakovredne emisijske vrednosti se določijo v skladu s Prilogo I.

2a. Države članice kot alternativno možnost za zmanjšanje emisij spodbujajo zasidrana plovila, da za oskrbo z električno energijo uporabljajo kopenske sisteme.

3. Metode za zmanjšanje emisij iz odstavka 1 izpolnjujejo merila, ki so določena v instrumentih iz Priloge II.

4. Kjer je to utemeljeno z znanstvenim in tehničnim napredkom na področju alternativnih metod za zmanjšanje emisij, in sicer z zagotavljanjem strogega spoštovanja zadevnih instrumentov MPO:

(a) je Komisija pooblaščena za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 9a, s katerimi spremeni Prilogi I in II;

▼M5

(b) Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi po potrebi določi podrobne zahteve za spremljanje emisij. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(2).

Člen 4d

Odobritev metod za zmanjšanje emisij za uporabo na ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice

1. Metode za zmanjšanje emisij, ki spadajo v področje uporabe Direktive Sveta 96/98/ES ([1]), se odobrijo v skladu z navedeno direktivo.

2. Metode za zmanjšanje emisij, za katere ne velja odstavek 1 tega člena se odobrijo v skladu s postopkom iz člena 3(2) Uredbe (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o ustanovitvi Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) ([2]), pri čemer se upoštevajo:

(a) smernice, ki jih je oblikovala MPO;

(b) rezultati preskusov, opravljenih na podlagi člena 4e;

(c) učinki na okolje, vključno z dosegljivim zmanjšanjem emisij, in učinki na ekosisteme v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, ter

(d) izvedljivost spremljanja in preverjanja.

Člen 4e

Preskus novih metod za zmanjšanje emisij

Države članice lahko, po potrebi v sodelovanju z drugimi državami članicami, odobrijo preskus metod za zmanjšanje ladijskih emisij na plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo ali v morskih območjih pod njihovo jurisdikcijo. Med navedenimi preskusi ni obvezna uporaba goriv za plovila, ki izpolnjujejo zahteve členov 4a in 4b, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) Komisija in vsa zadevna pristanišča te države so pisno obveščena o teh preskusih vsaj šest mesecev, preden se pričnejo;

(b) dovoljenja za preskuse ne veljajo več kot 18 mesecev;

(c) v vse vključene ladje se vgradi pred nedovoljenimi posegi zavarovana oprema za neprekinjeno spremljanje emisij v izpušnem plinu, ki jo vključene ladje uporabljajo ves čas preskusnega obdobja;

(d) vse vključene ladje dosežejo zmanjšanje emisij, ki je vsaj enakovredno tistemu, ki bi bilo doseženo s spoštovanjem mejnih vrednosti žvepla v gorivu, določenih v tej direktivi;

([1]) UL L 46, 17.2.1997, str. 25.
([2]) UL L 324, 29.11.2002, str. 1.

▼M5

(e) obstajajo ustrezni sistemi za ravnanje z odpadki, ki jih med preskusnim obdobjem povzročijo tehnologije za zmanjšanje emisij;

(f) se med preskusnim obdobjem ocenjujejo učinki na morsko okolje, zlasti na ekosisteme v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, ter

(g) vsi rezultati se predložijo Komisiji in najpozneje šest mesecev po koncu preskusov objavijo.

Člen 4f

Finančni ukrepi

Države članice lahko sprejmejo finančne ukrepe v korist gospodarskih subjektov, ki imajo zaradi te direktive posledice, če so ti finančni ukrepi v skladu z veljavnimi pravili o državni pomoči in pravili, ki jih je treba na tem področju še sprejeti.

▼B

Člen 5

Spremembe v preskrbi z gorivom

Če zaradi nenadne spremembe v preskrbi s surovo nafto, naftnimi proizvodi ali drugimi ogljikovodiki država članica težko izpolnjuje mejne vrednosti za največjo vsebnost žvepla iz členov 3 in 4, ta država članica o tem obvesti Komisijo. Komisija lahko odobri, da se na ozemlju te države članice uporablja višja mejna vrednost največ šest mesecev; o svoji odločitvi uradno obvesti Svet in države članice. Katera koli država članica lahko v enem mesecu to odločitev predloži Svetu. Svet lahko s kvalificirano večino v dveh mesecih sprejme drugačno odločitev.

▼M5

Člen 6

Vzorčenje in analiza

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da z vzorčenjem preverijo, ali je vsebnost žvepla v uporabljenem gorivu v skladu s členi 3, 3a, 4, 4a in 4b. Vzorčenje se začne na dan začetka veljavnosti ustrezne mejne vrednosti za najvišjo vsebnost žvepla v gorivu. Opravlja se redno, dovolj pogosto in na zadostnih količinah ter tako, da so vzorci reprezentativni za pregledano gorivo, ter v primeru goriva za plovila se vzorči gorivo, ki ga uporabljajo, ko plujejo v zadevnih morskih območjih in pristaniščih. Vzorci se pregledajo brez nepotrebnega odlašanja.

1a. Uporabijo se naslednji načini vzorčenja, analize in inšpekcijskih pregledov goriv za plovila:

(a) inšpekcijski pregled ladijskih dnevnikov in dobavnic o oskrbi ladje z gorivom;

po potrebi pa naslednji načini vzorčenja in analize:

▼M5

(b) vzorčenje goriva za plovila med dobavo za sežiganje na krovu v skladu s Smernicami za vzorčenje kurilnega olja za namen določitve skladnosti s spremenjeno Prilogo VI k MARPOL z dne 17. julija 2009 na podlagi Resolucije 182(59) odbora za varstvo morskega okolja MPO in analiza vsebnosti žvepla v tem gorivu, ali

(c) vzorčenje in analiza vsebnosti žvepla v gorivu za plovila za sežiganje na krovu v rezervoarjih, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, ter zapečatenih vzorcih na krovu ladij.

1b. Komisijo se pooblasti, da sprejme izvedbene akte glede:

(a) pogostosti vzorčenja;

(b) metod vzorčenja;

(c) opredelitve reprezentativnega vzorca za pregledano gorivo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(2).

2. Sprejeta referenčna metoda za ugotavljanje vsebnosti žvepla je metoda ISO 8754 (2003) ali PrEN ISO 14596 (2007).

Da se ugotovi, ali gorivo za plovila, ki je bilo dobavljeno ladjam in ki ga te uporabljajo, izpolnjuje mejne vrednosti za žveplo iz členov 3a, 4, 4a in 4b, se uporabi postopek za pregled goriva iz Dodatka VI Priloge VI k MARPOL.

▼M2

Člen 7

Poročanje in pregled

▼M5

1. Države članice vsako leto do 30. junija na podlagi rezultatov vzorčenja, analize in inšpekcijskih pregledov, opravljenih v skladu s členom 6, Komisiji predložijo poročilo o skladnosti s standardi žvepla iz te direktive za predhodno leto.

Komisija na podlagi poročil, prejetih v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, in obvestil o tem, da gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, ni razpoložljivo, ki jih države članice predložijo v skladu s petim pododstavkom člena 4a(5b), v 12 mesecih od datuma iz prvega pododstavka tega odstavka pripravi in objavi poročilo o izvajanju te direktive. Pri tem Komisija oceni, ali je treba okrepiti zadevne določbe te direktive in v ta namen pripravi ustrezne zakonodajne predloge.

1a. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi informacije, ki jih je treba navesti v poročilu, ter obliko poročila. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(2).

▼M5

2. Komisija do 31. decembra 2013 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi. Komisija v poročilu preuči potencial za zmanjšanje onesnaževanja zraka, pri čemer med drugim upošteva tudi: letna poročila, predložena v skladu z odstavkoma 1 in 1a, opaženo kakovost zraka in zakisljevanje, stroške goriva, morebitne gospodarske vplive in zaznani prehod na druge oblike prevoza ter napredek pri zmanjšanju ladijskih emisij.

3. Komisija do 31. decembra 2012 v sodelovanju z državami članicami in zainteresiranimi stranmi razvije ustrezne ukrepe, vključno s tistimi, ki so navedeni v delovnem dokumentu služb Komisije z dne 16. septembra 2011 z naslovom „Zmanjševanje emisij onesnaževal iz pomorskega prometa in zbirka orodij za trajnostni promet po vodnih poteh“, za spodbuditev skladnosti z okoljskimi standardi iz te direktive in minimiziranje morebitnih negativnih vplivov.

4. Komisija se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 9a, s katerimi točke 1, 2, 3, 3a, 3b in 4 člena 2 ali točko (b) člena 6(1a) in člen 6(2) prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku. Te prilagoditve ne vplivajo neposredno na spremembe področja uporabe te direktive ali na mejne vrednosti žvepla v gorivih, določene v tej direktivi.

———————

Člen 9

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ([1]).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 9a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 4c(4) in člena 7(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. decembra 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet

([1]) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

▼M5

mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 4c(4)in člena 7(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4c(4) in členom 7(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

▼B

Člen 10

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 1. julijem 2000. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Države članice Komisiji sporočijo besedila določb nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

▼M5

Člen 11

Kazni

1. Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive.

2. Določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne, in lahko vključujejo denarne kazni, ki se izračunajo na način, da zagotovijo, da se prikrajšajo vsaj tiste, ki imajo od kršitve gospodarsko korist, in da se te denarne kazni za ponovne kršitve postopoma zvišujejo.

▼B

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 13

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼**M5**

PRILOGA I

ENAKOVREDNE VREDNOSTI EMISIJ ZA METODE ZMANJŠANJA EMISIJ V SKLADU S ČLENOM 4c(2)

Mejne vrednosti za žveplo v gorivih za plovila iz člena 4a in 4b ter pravil 14.1 in 14.4 Priloge VI k MARPOL ter ustrezne vrednosti emisij iz člena 4c(2):

Vsebnost žvepla v gorivih za plovila (% m/m)	Razmerje med emisijami SO_2 (ppm)/CO_2 (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Opomba:

— Mejne vrednosti za razmerje emisij veljajo samo pri uporabi destilatov ali mazuta na osnovi nafte.

— V utemeljenih primerih, ko naprava za čiščenje odpadnih plinov zmanjša koncentracijo CO_2, se ta lahko izmeri pri vstopu v napravo, pod pogojem, da je jasno dokazana pravilnost metode.

▼M5

PRILOGA II

MERILA ZA UPORABO METOD ZA ZMANJŠANJE EMISIJ V SKLADU S ČLENOM 4c(3)

Metode za zmanjšanje emisij iz člena 4c izpolnjujejo najmanj merila iz naslednjih instrumentov, kakor je primerno:

Metoda za zmanjšanje emisij	Merila za uporabo
Mešanica goriva za plovila in uparjenega plina	Sklep Komisije 2010/769/EU z dne 13. decembra 2010 o določitvi meril za uporabo tehnoloških metod kot alternative uporabi goriva za plovila z nizko vsebnostjo žvepla za prevoznike utekočinjenega zemeljskega plina v skladu z zahtevami iz člena 4b Direktive Sveta 1999/32/ES o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede deleža žvepla v gorivih za plovila ([1]).
Sistemi za čiščenje plinov	Resolucija MEPC.184(59), sprejeta dne 17. julija 2009 Izpiralna voda iz sistemov za čiščenje odpadnih plinov, pri katerih se uporabljajo kemikalije, aditivi, preparati in sproti pripravljene kemikalije iz točke 10.1.6.1 resolucije MEPC.184(59), se ne izpušča v morje – niti v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, razen če upravljavec ladje dokaže, da te odplake ne povzročajo velikih negativnih vplivov na zdravje ljudi in na okolje in da zanju ne predstavljajo tveganja. Če je uporabljena kemikalija natrijev hidroksid, zadostuje, da te odplake izpolnjujejo merila iz resolucije MEPC.184(59) in da pH ne preseže 8,0.
Biogorivo	Uporaba biogoriva, kot je opredeljeno v Direktivi 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ([2]), ki je skladno z zadevnimi standardi CEN in ISO. Mešanice biogoriva in goriva za plovila so skladne s standardi za emisije žvepla, določenimi v členu 3a, členu 4a(1), (1a) in (4) ter členu 4b te direktive.

([1]) UL L 328, 14.12.2010, str. 15.
([2]) UL L 140, 5.6.2009, str. 16.